

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΕΦΕΣΕΩΝ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ: Ακριβές ηλεκτρονικό
αντίγραφο, το οποίο θεωρήθηκε για τη νόμιμη αποδελτιωμένη
σήμανση και έκδοσή του, με προηγμένη ηλεκτρονική υπογραφή.
Αθήνα, 2025.02.13 12:18:36 EET, Ο Γραμματέας: GEORGIOS
PARASYRIS

Αριθμός απόφασης
1208/2025
ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από την Δικαστή Σοφία Δανδουλάκη, Πρωτοδίκη, την
οποία όρισε ο Πρόεδρος του Τριμελούς Συμβουλίου Διοίκησης του
Πρωτοδικείου και την Γραμματέα, Βαρβάρα ΚΑΖΑ.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριό του την 18^η Οκτωβρίου 2024, για
να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

ΤΟΥ ΕΚΚΑΛΟΥΝΤΟΣ:

..... ο οποίος
παραστάθηκε στο ακροατήριο δια του πληρεξούσιου δικηγόρου του, Ορέστη
Μαυρέα, με ΑΜΔΣΑ 034737.

ΤΩΝ ΕΦΕΣΙΒΛΗΤΩΝ: 1) Πιστωτικού Ιδρύματος με την επωνυμία
..... που εδρεύει στην
..... και εκπροσωπείται νόμιμα, το οποίο παραστάθηκε στο
ακροατήριο δια της πληρεξούσιας δικηγόρου του,
..... και 2) Ανώνυμης τραπεζικής
εταιρείας με την επωνυμία
..... που
εδρεύει στην και εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία
δεν εκπροσωπήθηκε από πληρεξούσιο δικηγόρο και ως προς την οποία
δηλώθηκε στο ακροατήριο αλλά και με τις προτάσεις παραίτηση από το
δικόγραφο της έφεσης.

Ο αιτών και ήδη εκκαλών ζήτησε να γίνει δεκτή η από 1-11-2012 και με
αριθμό κατ. δικογράφου αίτησή του, την οποία κατέθεσε
ενώπιον του Ειρηνοδικείου Καλλιθέας. Το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο, με την με
αριθμ. 321/2019 μη οριστική απόφασή του διέταξε την επανάληψη της
συζήτησης της υπόθεσης σε άλλη δικάσιμο προκειμένου να προσκομιστούν
από τον επιμελέστερο των διαδίκων βεβαιώσεις και κινήσεις τραπεζικών
λογαριασμών τουλάχιστον τεσσάρων μεγαλύτερων Τραπεζικών Ιδρυμάτων του
αιτούντος και της συζύγου του από το έτος 2013 και έπειτα, καθώς και να

προσέλθει ο ίδιος ο αιτών για να εξεταστεί. Εν συνεχεία, δυνάμει της από 19-9-2019 και με αριθμ. κατ. δικογράφου κλήσης, επαναφέρθηκε η υπόθεση ενώπιον του Ειρηνοδικείου Καλλιθέας και ορίστηκε δικάσιμος αρχικά η 13^η-3-2020 και μετά από ματαίωση της υπόθεσης, ορίστηκε αυτεπαγγέλτως νέα δικάσιμος η 7^η-7-2020, οπότε και συζητήθηκε η υπόθεση και εκδόθηκε η με αριθμό 481/2020 οριστική απόφαση (διαδικασία εκουσίας δικαιοδοσίας), που απέρριψε την αίτηση ως ουσία αβάσιμη, κρίνοντας ότι ο αιτών κατά το χρόνο κατάθεσης της αίτησης δεν είχε περιέλθει σε γενική και μόνιμη αδυναμία πληρωμών. Ήδη ο αιτών και νυν εκκαλών προσβάλλει την παραπάνω απόφαση με την από 15-4-2021 έφεσή του, η οποία κατατέθηκε στην Γραμματεία του Ειρηνοδικείου Καλλιθέας με αριθμό κατάθεσης και στην Γραμματεία αυτού του Δικαστηρίου με αριθμ. κατάθεσης δικογράφου και προσδιορίστηκε για τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας και γράφηκε στο πινάκιο.

Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης, οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των παρόντων διαδίκων παραστάθηκαν όπως αναφέρθηκε ειδικότερα ανωτέρω, κατέθεσαν προτάσεις και ζήτησαν να γίνουν δεκτοί οι περιεχόμενοι σε αυτές ισχυρισμοί τους.

**ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ**

Από τον συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 294, 297 και 299 ΚΠολΔ, τα οποία εφαρμόζονται και στην κατ' έφεση δίκη, σύμφωνα με το άρθρο 524 παρ. 1 ΚΠολΔ, προκύπτει ότι ο εκκαλών μπορεί να παραιτηθεί από το δικόγραφο της έφεσης. Η παραίτηση γίνεται με δήλωση του εκκαλούντος που καταχωρίζεται στα πρακτικά ή με δικόγραφο που επιδίδεται στον εφεσίβλητο ή με τις προτάσεις του (άρθρο 297 ΚΠολΔ, ως ισχύει μετά το ν. 4335/2015). Σύμφωνα δε με το άρθρο 295 ΚΠολΔ, η παραίτηση από το δικόγραφο της έφεσης έχει ως συνέπεια ότι ή έφεση θεωρείται ότι δεν ασκήθηκε (βλ. ΕφΑθ 121/2022 ΤΝΠ Νόμος, ΕφΘρακ 1/2022 ΤΝΠ Νόμος).

Στην προκειμένη περίπτωση, ο πληρεξούσιος δικηγόρος του εκκαλούντος, με σχετική δήλωση τόσο στο ακροατήριο όσο και στις προτάσεις παραιτήθηκε από το δικόγραφο της έφεσης ως προς την δεύτερη εφεσίβλητη ανώνυμη

τραπεζική εταιρεία με την επωνυμία
λόγω εξωδικαστικής ρύθμισης της οφειλής του ως προς αυτήν, η οποία κατά
την εκφώνηση δεν εκπροσωπήθηκε από πληρεξούσιο δικηγόρο. Η εν λόγω
παραίτηση, η οποία έγινε νομότυπα, είναι κατά τα αναφερόμενα στην ανωτέρω
μείζονα σκέψη, παραδεκτή και έχει ως συνέπεια την κατάργηση της δίκης ως
προς τη συγκεκριμένη διάδικο. Επομένως, πρέπει να κηρυχθεί καταργημένη η
δίκη που ανοίχθηκε με την ένδικη έφεση μεταξύ του εκκαλούντος και της
δεύτερης εφεσίβλητης.

Η κρινόμενη έφεση κατά της υπ' αριθμ. 481/2020 οριστικής απόφασης του
Ειρηνοδικείου Καλλιθέας, που εκδόθηκε ερήμην της δεύτερης εφεσίβλητης και
αντιμωλία των λοιπών διαδίκων, κατά τη διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας,
έχει ασκηθεί σύμφωνα με τις νόμιμες διατυπώσεις, είναι εμπρόθεσμη και
συγκεκριμένα ασκήθηκε εντός της προβλεπόμενης προθεσμίας των έξι (6)
μηνών από τη δημοσίευση της εκκαλούμενης απόφασης στις 1-12-2020 μέχρι
την άσκηση της έφεσης με την κατάθεσή της στη γραμματεία του πρωτοβάθμιου
Δικαστηρίου στις 16-4-2021 (άρθρο 41Z του Ν. 3869/2010, όπως προστέθηκε
με το άρθρο 1 του Ν. 4745/6-11-2020), ενώ από τα προσκομιζόμενα έγγραφα
δεν προκύπτει, ούτε άλλωστε οι παριστάμενοι διάδικοι επικαλούνται επίδοση
της προσβαλλόμενης απόφασης. Εξάλλου, φέρεται παραδεκτά προς συζήτηση
ενώπιον του αρμόδιου καθ' ύλην και κατά τόπο παρόντος Δικαστηρίου (άρθρο
17Α και 741 ΚΠολΔ σε συνδυασμό με αρ. 3 και 14 του ν. 3869/2010), κατά την
προκείμενη διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας (αρ. 741 επ. ΚΠολΔ σε
συνδυασμό με αρ. 3 του ν. 3869/2010), ενώ για το παραδεκτό της κατατέθηκε
το προβλεπόμενο στη διάταξη του αρ. 495 § 3 Α' α' ΚΠολΔ (σε συνδυασμό με
τη διάταξη του αρ. 741 του ίδιου Κώδικα) παράβολο (βλ. το επισυναφθέν στο
υπό κρίση δικόγραφο υπ' αριθμ. 373159828951 e-Παράβολο, αξίας 75 €).
Πρέπει, επομένως, η έφεση να γίνει τυπικά δεκτή και να ερευνηθεί περαιτέρω
κατά την ίδια διαδικασία ως προς το παραδεκτό και βάσιμο των λόγων της
(άρθρο 533 § 1 ΚΠολΔ).

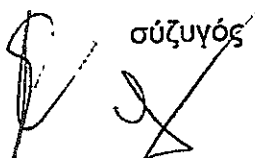
Με την από 1-11-2012 και με αριθμό κατ. δικογράφου
αίτησή του ενώπιον του Ειρηνοδικείου Καλλιθέας, ο αιτών και ήδη εκκαλών,
επικαλούμενος ότι έχει περιέλθει σε μόνιμη αδυναμία πληρωμής των
ληξιπρόθεσμων χρηματικών οφειλών του, ζήτησε με βάση τις διατάξεις του Ν.

3869/2010 την επικύρωση του περιεχόμενου στην αίτηση σχεδίου διευθέτησης οφειλών του, άλλως τη δικαστική ρύθμιση των οφειλών του, καθώς και την εξαίρεση από τη ρευστοποίηση της κύριας κατοικίας του. Το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο αρχικά με την με αριθμ. 321/2019 μη οριστική απόφασή του διέταξε την επανάληψη της συζήτησης της υπόθεσης σε άλλη δικάσιμο προκειμένου να προσκομίστούν από τον επιμελέστερο των διαδίκων βεβαιώσεις και κινήσεις τραπεζικών λογαριασμών τουλάχιστον τεσσάρων μεγαλύτερων Τραπεζικών Ιδρυμάτων του αιτούντος και της συζύγου του από το έτος 2013 και έπειτα, καθώς και να προσέλθει ο ίδιος ο αιτών για να εξεταστεί. Εν συνεχεία, δυνάμει της από 19-9-2019 και με αριθμ. κατ. δικογράφου κλήσης, επαναφέρθηκε η υπόθεση ενώπιον του Ειρηνοδικείου Καλλιθέας και ορίστηκε δικάσιμος η 13^η-3-2020 και μετά από ματαίωση της υπόθεσης, ορίστηκε αυτεπαγγέλτως νέα δικάσιμος η 7^η-7-2020, οπότε και συζητήθηκε η υπόθεση και εκδόθηκε η με αριθμό 481/2020 οριστική απόφαση (διαδικασία εκουσίας δικαιοδοσίας), που απέρριψε την αίτηση ως ουσία αβάσιμη, κρίνοντας ότι ο αιτών κατά το χρόνο κατάθεσης της αίτησης δεν είχε περιέλθει σε γενική και μόνιμη αδυναμία πληρωμών. Κατά της απόφασης αυτής παραπονείται τώρα ο αιτών και ήδη εκκαλών για τους λόγους που περιέχονται στο κρινόμενο δικόγραφο, ζητώντας την εξαφάνισή της, έτσι ώστε να γίνει δεκτή η αίτησή του.

Στην προκείμενη περίπτωση, από την επανεκτίμηση της χωρίς όρκο εξέτασης του αιτούντος και ήδη εκκαλούντος στο ακροατήριο του πρωτοβάθμιου Δικαστηρίου, η οποία περιέχεται στα πρακτικά της πρωτοβάθμιας δίκης, καθώς και από όλα τα έγγραφα που νόμιμα επικαλούνται και προσκομίζουν οι διάδικοι, είτε προς άμεση απόδειξη, είτε προς συναγωγή δικαστικών τεκμηρίων, μερικά από τα οποία αναφέρονται στη συνέχεια, χωρίς ωστόσο να παραλείπεται κανένα για την ουσιαστική διάγνωση της υπόθεσης, δεδομένου ότι στην προκείμενη διαδικασία της εκουσίας δικαιοδοσίας εφαρμόζεται η αρχή της ελεύθερης απόδειξης και το ανακριτικό σύστημα (αρ. 744 ΚΠολΔ, βλ. Χ. Απαλαγάκη, Κώδικας Πολιτικής Δικονομίας, ερμηνεία κατ' άρθρο, 2013, υπό αρ. 744, με τις εκεί παραπομπές στη νομολογία), λαμβανομένων υπόψη και των προσκομιζόμενων τα πρώτον ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου αποδεικτικών μέσων (κατ' αρ. 529 § 1 σε συνδυασμό με 741 ΚΠολΔ), αφού δεν συντρέχουν εν προκειμένω οι κατά την παρ. 2 του άρθρου 529 ΚΠολΔ λόγοι απόκρουσής τους, αποδεικνύονται τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Ο αιτών και ήδη εκκαλών, γεννηθείς το έτος

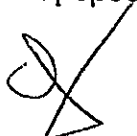
είναι παντρεμένος με την
έχοντας αποκτήσει στις ένα άρρεν τέκνο, τον του
Ευάγγελου (βλ. το από 17-10-2024 πιστοποιητικό οικογενειακής κατάστασης
του Δήμου Καλλιθέας). Ο αιτών-εκκαλών κατά το παρελθόν εργαζόταν ως
δημόσιος υπάλληλος, επί 25 έτη, στον ΗΣΑΠ, με μηνιαίες αποδοχές ύψους
2.599,35 ευρώ (βλ. το με αριθμ. πρωτ. 4072/23-9-2011 έγγραφο). Από τις 9-10-
2011 μετατάχθηκε υποχρεωτικά στο Υπουργείο Πολιτισμού, με μηνιαίες
αποδοχές, τον Νοέμβριο του 2011, ύψους 952 ευρώ. Κατά το χρόνο δε
συζήτησης της εκκαλούμενης, ο αιτών λάμβανε μισθό ύψους 1.027,05 ευρώ
(βλ. το προσκομιζόμενο μηνιαίο εκκαθαριστικό του Νοεμβρίου 2018). Ο αιτών
σήμερα, μετά την εκ νέου μετάταξή του στον ΗΣΑΠ, όπου εργάζεται ως
σταθμάρχης, λαμβάνει πλέον μισθό ύψους περί τα 1.300 ευρώ, ενώ η σύζυγός
του παραμένει άνεργη (βλ. την προσκομιζόμενη από 1-9-2024 βεβαίωση της
Δημόσιας Υπηρεσίας Απασχόλησης). Προσέτι, ο αιτών λαμβάνει επίδομα
στήριξης τέκνου ύψους 336 ευρώ ετησίως, ήτοι 28 ευρώ μηνιαίως, καθώς και το
ποσό των 150 ευρώ ετησίως, ήτοι 12,50 ευρώ μηνιαίως από την εκμίσθωση
αγροτεμαχίων του. Ήτοι το συνολικό ύψος του εισοδήματός του ανέρχεται στο
ποσό των 1.340,50 ευρώ μηνιαίως. Ο αιτών και η οικογένειά του διαμένουν σε
διαμέρισμα ιδιοκτησίας του, επιφάνειας 62 τ.μ., με βοηθητικούς χώρους 10,13
τ.μ. και υπόγειο αποθήκη 11,50 τ.μ. στον δεύτερο όροφο
..... η οποία αποτελεί την κύρια κατοικία του,
συνολικής αντικειμενικής αξίας 84.935,08 ευρώ (βλ. την πράξη προσδιορισμού
φόρου του Ν. 4223/2013-ΕΝΦΙΑ 2024). Προσέτι, ο αιτών διαθέτει δύο
αγροτεμάχια στη θέση
..... αντίστοιχα, τα οποία εκμισθώνει, λαμβάνοντας μίσθωμα 150
ευρώ ετησίως, καθώς και ένα ΙΧΕ όχημα μάρκας κυβισμού
1360 cc, κυκλοφορίας 2001. Προσέτι, αποδείχθηκε ότι ο αιτών, έλαβε το ποσό
των 13.102,79 ευρώ ως εφάπαξ αποζημίωση κατά την αποχώρησή του από
την ΣΤΑΣΥ ΑΕ/ΗΣΑΠ λόγω μετάταξης, δυνάμει της απόφασης του ΔΣ ΣΤΑΣΥ
ΑΕ 686/14-9-2011, το οποίο (ποσό) του καταβλήθηκε σε δύο δόσεις ύψους
4.102,79 ευρώ (στις 29-11-2011) και 9.850 ευρώ (στις 31-12-2012) αντίστοιχα
στον υπ' αριθμ. λογαριασμό του στην Τράπεζα Πειραιώς.
Αποδείχθηκε ακόμα, ότι ο αιτών διαθέτει και τον υπ' αριθμ.

καταθετικό λογαριασμό στην « », ο οποίος την 7^η-1-2013 εμφάνιζε υπόλοιπο ύψους 4.923,44 ευρώ. Τα ανωτέρω, αναφορικά με τους τραπεζικούς λογαριασμούς του αιτούντος, αλλά και το επίδομα στήριξης τέκνου και εκμίσθωσης των αγροτεμαχίων του συμπληρώθηκαν με δήλωση του πληρεξούσιου δικηγόρου του αιτούντος ενώπιον του ακροατηρίου του πρωτοβάθμιου Δικαστηρίου, που καταχωρίστηκε στα πρακτικά δημόσιας συνεδρίασης, αλλά και με την ανωμοτί κατάθεση του αιτούντος ενώπιον του πρωτοβάθμιου Δικαστηρίου στα πλαίσια της μετ' επανάληψης συζήτησης της υπόθεσης στον πρώτο βαθμό, ενώ δεν κρίνεται ότι η παράλειψη αναφοράς του συγκεκριμένου εσόδου κατά το χρόνο κτήσης του προσκρούει στις προϋποθέσεις ανειλικρίνειας του άρθρου 10 § 1 ν. 3869/2010, όπως αβάσιμα ισχυρίζεται το πρώτο εφεσίβλητο, καθώς ο αιτών και νυν εκκαλών συμμορφούμενος άμεσα στα επιτασσόμενα από την υπ' αριθμ. 321/2019 απόφαση του Ειρηνοδικείου Καλλιθέας προσκόμισε στην μετ' επανάληψη συζήτηση της υπόθεσης, στον πρώτο βαθμό, όλα τα αιτηθέντα έγγραφα. Αποδείχθηκε ακόμα, ότι ο αιτών και ήδη εκκαλών, σε χρόνο προγενέστερο του έτους από την κατάθεση της υπό κρίση αίτησής του, όπως προκύπτει από τις προσκομιζόμενες αναλυτικές καταστάσεις οφειλών, είχε αναλάβει στις 21-9-2009 ως προς το πρώτο εφεσίβλητο, Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων, ένα στεγαστικό δάνειο με υπόλοιπο οφειλής ύψους 144.198,75 ευρώ, το οποίο είναι εξασφαλισμένο με προσημείωση υποθήκης (βλ. την από 29-10-2015 με αριθμ. πρωτ. 113191 βεβαίωση του Ταμείου παρακαταθηκών και Δανείων). Αποδείχθηκε ακόμα, ότι η μηνιαία δόση για την αποπληρωμή του δανείου του στο πρώτο εφεσίβλητο ανερχόταν στο ποσό των 900 ευρώ. Περαιτέρω, κατά την κρίση του παρόντος Δικαστηρίου, υπό τις προπεριγραφόμενες ανωτέρω κοινωνικοοικονομικές συνθήκες διαβίωσης του αιτούντος και της οικογένειάς του, σύμφωνα με τα διδάγματα της κοινής πείρας και λογικής, καθώς δεν προσκομίζονται σχετικές αποδείξεις, το ποσό που απαιτείται μηνιαίως για την κάλυψη των βιοτικών αναγκών του αιτούντος, της συζύγου αυτού και του ανήλικου τέκνου τους, ήτοι για διατροφή, ιατροφαρμακευτική περίθαλψη, ένδυση, υπόδηση, μετακίνηση, λειτουργικά έξοδα κατοικίας, επισκευή και συντήρηση οικιακού εξοπλισμού, είδη οικιακής κατανάλωσης και ατομικής φροντίδας, δαπάνες εστίασης, εκπαίδευσης, κ.λ.π λαμβάνοντας υπόψη και τις υπέρμετρες δαπάνες που συνεπάγεται η πάθηση από την οποία πάσχει η σύζυγός του (σκλήρυνση κατά πλάκας), αλλά και του γεγονότος ότι δεν

βαρύνονται με καταβολή μισθώματος, ανέρχεται στο ύψος των 1.300 ευρώ. Συνεπώς, τα παραπάνω εισοδήματα του αιτούντος, συγκρινόμενα με τις ληξιπρόθεσμες οφειλές του από τις δανειακές συμβάσεις, δεν του επιτρέπουν να ανταποκριθεί στην εξυπηρέτηση του κύριου όγκου των χρεών του, η δε αρνητική αυτή σχέση μεταξύ της ρευστότητάς και των οφειλών του κατά την τρέχουσα χρονική περίοδο δεν αναμένεται να βελτιωθεί, ενώ παράλληλα οι δανειακές του υποχρεώσεις αυξάνονται συνεχώς λόγω της επιβάρυνσης των δανείων με τόκους υπερημερίας. Ειδικότερα, λαμβανομένων υπόψη : α) του ποσού που απαιτείται μηνιαίως για την κάλυψη των βιοτικών αναγκών του αιτούντος και της οικογένειάς του, το οποίο ανέρχεται, σύμφωνα με τα προαναφερόμενα στο ύψος των 1.300 ευρώ, β) του ποσού των μηνιαίων εισοδημάτων του αιτούντος (η σύζυγός του είναι άνεργη), τα οποία σύμφωνα με τα προεκτεθέντα ανέρχονται κατά την τρέχουσα περίοδο, κατά μέσο όρο, στο ποσό των 1.340,50 ευρώ και γ) του ποσού των 900 ευρώ που απαιτείται για την εξυπηρέτηση της επίδικης οφειλής, διαφαίνεται η αδυναμία του αιτούντος να παρακολουθήσει το ληξιπρόθεσμο των χρεών του και να προβεί στη σχετικώς άμεση ικανοποίησή τους. Ως εκ τούτου, η σχέση ρευστότητας του αιτούντος προς τις ληξιπρόθεσμες οφειλές του είναι αρνητική, υπό την έννοια ότι τα εισοδήματά του δεν του επιτρέπουν να ανταποκριθεί στο ύψος των οφειλών του και συγχρόνως στην κάλυψη των ευλογών δαπανών διαβίωσης του ιδίου και της οικογένειάς του. Επομένως, ο αιτών έχει περιέλθει σε μόνιμη και γενική αδυναμία πληρωμής των ληξιπρόθεσμων χρηματικών οφειλών του, χωρίς δόλο, καθώς ο ίδιος από τον χρόνο λήψεως του επίδικου δανείου (21-9-2009) έως την έλευση της οικονομικής κρίσης είχε σταθερά βελτιούμενα εισοδήματα, επαρκή για την εξυπηρέτηση της επίδικης δανειακής του υποχρέωσης. Τα ανωτέρω δεν αναιρούνται από τις υπάρχουσες προαναφερθείσες τραπεζικές καταθέσεις του, οι οποίες χρησιμεύουν για την κάλυψη των βιοτικών αναγκών της οικογένειάς του, δεδομένου τόσο της ύπαρξης ενός ανήλικου τέκνου (γεννηθέντος την 20η-10-2011) όσο και του προαναφερθέντος προβλήματος υγείας που αντιμετωπίζει η σύζυγός του και που απαιτεί αυξημένα ιατρικά έξοδα στερώντας της παράλληλα τη δυνατότητα εργασίας στο μέλλον. Σε κάθε περίπτωση, οι ως άνω αποταμιεύσεις του αιτούντος σε καμία περίπτωση δεν θα μπορούσαν να καλύψουν για μεγάλο χρονικό διάστημα τη μηνιαία δόση προς το πρώτο

εφεσίβλητο, ενώ αντίθετα οι ως άνω τραπεζικές καταθέσεις του θα μπορούσαν να τον συνδράμουν ως ένα βαθμό, έστω και προσωρινά, σε τυχόν προβλήματα (υγείας ή διαβίωσης) που μπορεί να προκύψουν στο μέλλον. Περαιτέρω, δεν αποδείχθηκε δολιότητα του αιτούντος ως προς την περιέλευσή του σε αδυναμία πληρωμών, επειδή ο χρόνος που ο αιτών ανέλαβε το επίδικο δάνειο, καθώς ο δανεισμός του εκκινεί το έτος 2009, σε συνδυασμό με το χρονικό διάστημα που αυτό εξυπηρετείτο, αποκλείει την δολιότητα είτε με τη μορφή του άμεσου, είτε με τη μορφή του ενδεχόμενου δόλου, καθώς αυτά δεν αναλήφθηκαν κοντά στον χρόνο της παύσης πληρωμών. Άλλωστε, τα εισοδήματα του αιτούντος ήταν υψηλά κατά τον χρόνο λήψης του επίδικου δανείου, με αποτέλεσμα να επαρκούν για την αποπληρωμή της συνολικής ενήμερης μηνιαίας δόσης του, χωρίς να παραβιάζεται το βιοτικό επίπεδο της οικογένειας του αιτούντος. Συνεπώς, το πρωτοβάθμιο δικαστήριο, που έκρινε ότι ο αιτών και νυν εκκαλών δεν έχει περιέλθει σε γενική και μόνιμη αδυναμία πληρωμών αφού με τις προαναφερθείσες αποταμιεύσεις του στις Τράπεζες θα μπορούσε να εξυπηρετήσει κατά το χρόνο κατάθεσης της αίτησης τις επίδικες δανειακές του υποχρεώσεις και να καλύψει συμπληρωματικά προς το εισόδημά του από την εργασία τις βιοτικές ανάγκες του ιδίου, της συζύγου και του ανήλικου τέκνου τους, έσφαλε ως προς την εκτίμηση των αποδείξεων, καθώς δεν προέβη σε ορθή εκτίμηση του εισκομισθέντος στη δίκη αποδεικτικού υλικού, όπως βάσιμα ισχυρίζεται ο εκκαλών με τους τρεις λόγους της έφεσής του, οι οποίοι έχουν ταυτόσημο περιεχόμενο, γενομένων δεκτών ως ουσιαστικά βάσιμων των λόγων της έφεσης. Μετά την κατά τα ως άνω αποδοχή των λόγων της έφεσης, πρέπει να εξαφανισθεί η εκκαλουμένη και αφού διακρατηθεί η υπόθεση από το παρόν Δικαστήριο, να δικασθεί εκ νέου η από 1-11-2012 και με αριθμό κατάθεσης δικογράφου αίτηση, η οποία τυγχάνει παραδεκτή και νόμιμη, στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 1, 4, 5, 6 § 3, 8 και 11 του ν. 3869/2010 και δεδομένου ότι πληρούνται οι προϋποθέσεις του άρθρου 1 του ανωτέρω νόμου, ήτοι ο αιτών είναι φυσικό πρόσωπο που δεν έχει πτωχευτική ικανότητα και περιήλθε σε μόνιμη και γενική αδυναμία πληρωμής των οφειλών του, πρέπει η αίτηση να γίνει εν μέρει δεκτή ως ουσιαστικά βάσιμη. Επομένως, συντρέχουν στο πρόσωπο του αιτούντος οι προϋποθέσεις για υπαγωγή του στις ρυθμίσεις του Ν. 3869/2010 και ειδικότερα : Ι) σε αυτήν του άρθρου 8 παρ. 5 Ν.3869/2010 για μηδενικές μηνιαίες καταβολές από τα εισοδήματά του και ΙΙ) σε αυτήν του άρθρου 9 παρ. 2 για μηνιαίες καταβολές, προκειμένου να εξαιρεθεί από την

εκποίηση η κύρια κατοικία του. Ως προς την υπό στοιχείο Ι) ρύθμιση σημειώνονται τα εξής : Δυνάμει της παρ. 5 του άρθρου 8 Ν. 3869/2010, παρέχεται η δυνατότητα στο Δικαστήριο εάν ο οφειλέτης είναι για χρόνια άνεργος χωρίς υπαιτιότητά του ή το εισόδημά του είναι ανεπαρκές για την κάλυψη στοιχειωδών βιοτικών αναγκών του ή εξ αιτίας σοβαρών προβλημάτων υγείας ή άλλων λόγων ίδιας τουλάχιστον βαρύτητας να ορίσει με απόφασή του καταβολές μικρού ύψους ή και μηδενικές ακόμη. Στην περίπτωση αυτή το Δικαστήριο έχει την ευχέρεια με την ίδια απόφαση να ορίσει νέα δικάσιμο για επαναπροσδιορισμό των μηνιαίων καταβολών. Ως εκ τούτου, το Δικαστήριο δεν υποχρεούται να ορίσει νέα δικάσιμο εάν κρίνει ότι ενόψει των ειδικών συνθηκών της εξεταζόμενης περίπτωσης δεν πρόκειται κατά τα προσεχή έτη να επέλθει καμία μεταβολή στην περιουσιακή και εισοδηματική κατάσταση του οφειλέτη (βλ. Μακρής, «Εκουσία Δικαιοδοσία», εκδ. Τσίμος, Β' έκδ., 2012, σελ. 574) ή αν οι επίδικες οφειλές είναι, και αυτές, μικρού ύψους ή αν πρόκειται σημαντικό τμήμα αυτών να αποπληρωθεί στο πλαίσιο της ρύθμισης του άρθρου 9 παρ. 2 Ν. 3869/2010, εφόσον υφίσταται ζήτημα προστασίας της κύριας κατοικίας, ή από καταβολές άλλου συνενεχόμενου στα δάνεια αυτά οφειλέτη. Εν προκειμένω, το ποσό των μηνιαίων απολαβών του αιτούντος και νυν εκκαλούντος δεν επαρκεί για τον καθορισμό μηνιαίας δόσης χωρίς να παραβλάπτεται το βιοτικό επίπεδό του. Συνεπώς, βάσει όσων ανωτέρω εκτέθηκαν, πρέπει να προσδιορισθούν μηδενικές μηνιαίες καταβολές από τα εισοδήματά του προς το πρώτο εφεσίβλητο επί τριετία, χωρίς να οριστεί νέα δικάσιμος, προκειμένου να ελεγχθεί τυχόν μεταβολή της περιουσιακής κατάστασης και των εισοδημάτων του, για να καθοριστούν ενδεχομένως μηνιαίες καταβολές και να εκκαθαρισθεί οριστικά το θέμα της απαλλαγής του από τα χρέη με την έκδοση οριστικής απόφασης, καθώς δεν αναμένεται ουσιώδης βελτίωση στο άμεσο μέλλον της εισοδηματικής του κατάστασης, η οποία είναι επιπλέον επιβαρυνμένη με τη δόση που θα οριστεί για τη διάσωση της κύριας κατοικίας του, ενώ σημαντικό τμήμα της οφειλής θα αποπληρωθεί στο πλαίσιο της ρύθμισης του άρθρου 9 παρ. 2 Ν. 3869/2010. Σημειώνεται πως μετά τον προσδιορισμό μηδενικών μηνιαίων καταβολών, δεν καθίσταται δυνατός ο συνυπολογισμός των καταβολών στο πλαίσιο της προσωρινής διαταγής, καθώς οι προσωρινές αυτές μηνιαίες καταβολές, σύμφωνα με τις

διατάξεις των άρθρων 5 παρ. 3 και 8 παρ. 2 εδ. γ' Ν. 3869/2010, όπως ισχύει μετά τον Ν. 4549/2018 (άρθρα 61 παρ. 2 και 68 παρ. 8) συνυπολογίζονται στις καταβολές του άρθρου 8 παρ. 2 με τον επιμερισμό τους στις μηνιαίες δόσεις της οριστικής ρύθμισης κατά τον τρόπο που ορίζεται στις διατάξεις αυτές. Να σημειωθεί ακόμα, ότι από τα περιουσιακά στοιχεία του αιτούντος-εκκαλούντος, τα δύο αγροτεμάχια που έχει στην αποκλειστική κυριότητά του, λόγω του είδους και της θέσης τους, κρίνεται ότι δεν πρόκειται να προκαλέσουν αγοραστικό ενδιαφέρον, ούτε να αποφέρουν κάποιο αξιόλογο τίμημα για την ικανοποίηση των πιστωτών του αιτούντος-εκκαλούντος, λαμβανομένων υπόψη και των εξόδων της διαδικασίας εκποίησης (αμοιβή εκκαθαριστή, έξοδα δημοσιεύσεων κλπ), γι' αυτό και δεν πρέπει να διαταχθεί η κατ' άρθρο 9 παρ. 1 Ν. 3839/10 εκποίησή τους. Όσον αφορά το όχημα, η εμπορική του αξία, λαμβανομένων υπόψη του τύπου και της παλαιότητάς του είναι πολύ μικρή και δεν πρόκειται να προκαλέσει αγοραστικό ενδιαφέρον, ούτε να αποφέρει κάποιο αξιόλογο τίμημα, γι' αυτό και δεν πρέπει να διαταχθεί η εκποίησή του. Ως προς την υπό στοιχείο II) ρύθμιση σημειώνονται τα εξής : Πρέπει να οριστούν μηνιαίες καταβολές για τη διάσωση της κύριας κατοικίας του αιτούντος-εκκαλούντος, που του ανήκει κατά πλήρη κυριότητα, σε ποσοστό 100%, ήτοι για την οριζόντια ιδιοκτησία (διαμέρισμα) του δεύτερου ορόφου, επιφανείας 62 τ.μ., με βοηθητικούς χώρους 10,13 τ.μ. και υπόγεια αποθήκη 11,50 τ.μ., που βρίσκεται

... Το ως άνω διαμέρισμα μετά των ως άνω βοηθητικών του χώρων και της υπόγειας αποθήκης θα πρέπει να θεωρηθεί, κατά την κρίση του παρόντος Δικαστηρίου, ως ενιαίο σύνολο, καθώς οι παραπάνω χώροι εξυπηρετούν λειτουργικά το διαμέρισμα και αποτελούν, συνεπώς, ενιαία την κύρια κατοικία του αιτούντος, η οποία έχει συνολική αντικειμενική αξία 84.935,08 ευρώ. Στα πλαίσια λοιπόν της ρύθμισης αυτής του άρθρου 9 παρ.2 του Ν. 3869/2010, θα πρέπει να οριστούν μηνιαίες καταβολές για τη διάσωση της κύριας κατοικίας του αιτούντος και ήδη εκκαλούντος, μέχρι συνολικού ποσού ίσου με το 80% της αντικειμενικής αξίας αυτής, δηλαδή ποσού 67.948,06 ευρώ. Όσον αφορά στο χρόνο αποπληρωμής του ποσού αυτού των 67.948,06 ευρώ, θα πρέπει αυτός να οριστεί σε είκοσι έτη, ή 240 μήνες, λαμβανομένων υπόψη της ηλικίας του αιτούντος, της συμβατικής διάρκειας του επίδικου δανείου, του είδους και ύψους των οφειλών του και της ευθύνης που ο ίδιος εξ αυτού ανέλαβε, όσο και το γεγονός ότι δεν καθίσταται δυνατός ο οικονομικός απεγκλωβισμός του με τον καθορισμό μικρότερης

διάρκειας στα πλαίσια του άρθρου 9 παρ. 2. Έτσι το ποσό της κάθε μηνιαίας δόσης ανέρχεται στο ποσό των 283,12 ευρώ (67.948,06 / 240μήνες). Σύμφωνα με τον Ν. 4549/2018, που τροποποίησε τον Ν. 3869/2010 και εφαρμόζεται εν προκειμένω, μεταξύ της υπό στοιχείο Ι) και της υπό στοιχείο ΙΙ) ρύθμισης δεν μεσολαβεί πλέον περίοδος χάριτος και οι 2 ρυθμίσεις συντρέχουν. Τούτων δοθέντων, και ενόψει των μηδενικών μηνιαίων καταβολών που ορίστηκαν στο πλαίσιο της υπό στοιχείο Ι) ρύθμισης, η ρύθμιση του άρθρου 9 παρ. 2 Ν.3869/2010 θα ξεκινήσει εντός του πρώτου πενθημέρου εκάστου μηνός, αρχής γενόμενης από τον επόμενο από τη δημοσίευση της παρούσας μήνα. Η αποπληρωμή θα γίνει εντόκως, χωρίς ανατοκισμό, με το μέσο επιτόκιο στεγαστικού δανείου με το κυμαινόμενο επιτόκιο που θα ισχύει κατά τον χρόνο της αποπληρωμής, σύμφωνα με το στατιστικό δελτίο της Τράπεζας της Ελλάδος, αναπροσαρμοζόμενο με επιτόκιο αναφοράς αυτό των Πράξεων Κύριας Αναχρηματοδότησης της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας. Σημειώνεται ότι στις υποθέσεις του Ν. 3869/2010 ο υπολογισμός του τόκου γίνεται επί του ποσού της δόσης που ορίστηκε για το άρθρο 9 παρ. 2 Ν.3869/2010, πράγμα που και ο ίδιος ο Νομοθέτης επιβεβαίωσε με την τροποποίηση της διάταξης της παρ. 2 του άρθρ. 9 Ν. 3869/2010 με τον Ν. 4549/2018, κατοχυρώνοντας και νομοθετικά τον έως τότε ομοιόμορφο τρόπο εφαρμογής του άρθρ. 9 παρ. 2 Ν.3869/2010. Πράγματι, ο σκοπός του Ν. 3869/2010 είναι η ρύθμιση των οφειλών, με στόχο την διάσωση της κύριας κατοικίας του αιτούντος οφειλέτη. Συνεπώς, καθώς ο Νομοθέτης ρητώς πλέον ορίζει ότι ο οφειλέτης υποχρεούται να καταβάλει το μέγιστο της δυνατότητας αποπληρωμής του, η οριζόμενη δόση του άρθρου 9 παρ. 2 Ν. 3869/2010 αποτελεί την οροφή και όχι τη βάση υπολογισμού. Στην πραγματικότητα, ο Νομοθέτης ορίζοντας το ανωτέρω αναφερόμενο επιτόκιο ουσιαστικά είχε υπόψη του την μεταβαλλόμενη σε βάθος χρόνου αξία του χρήματος, ήτοι την αξία που θα είχε η ορισθείσα μηνιαία δόση (εν προκειμένω των 283,12 ευρώ) στο πέρασμα των ετών, κατά τα οποία διαρκεί η υποχρέωση καταβολής του άρθρου 9 παρ. 2 Ν. 3869/2010, ήτοι μετά από έως 20 ή 35 χρόνια, ανάλογα την περίπτωση. Το υπόλοιπο οφειλόμενο από μέρους του αιτούντος-εκκαλούντος χρηματικό ποσό εκ της επίδικης απαίτησης δεν δύναται να ικανοποιηθεί στο πλαίσιο της παρούσας ρύθμισης.

Συνεπώς, η υπό κρίση έφεση πρέπει να γίνει δεκτή ως ουσιαστικά βάσιμη, να εξαφανιστεί η εκκαλουμένη απόφαση στο σύνολό της, και ακολούθως να διακρατηθεί η υπόθεση από το παρόν Δικαστήριο, να γίνει εν μέρει δεκτή ως ουσιαστικά βάσιμη η κρινόμενη αίτηση του αιτούντος-εκκαλούντος, να ορισθούν μηδενικές καταβολές με διάρκεια για τρία (3) έτη από τη δημοσίευση της παρούσας και να εξαιρεθεί της εκποίησης η κύρια κατοικία του αιτούντος-εκκαλούντος κατά τα ειδικότερα οριζόμενα στο διατακτικό της παρούσας. Επίσης, πρέπει να διαταχθεί η επιστροφή του παραβόλου της έφεσης στον εκκαλούντα (άρθρο 495 παρ. 3 ΚΠολΔ). Τέλος, δικαστικά έξοδα δεν επιβάλλονται, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 8 παρ. 6 του Ν. 3869/2010, η οποία ως ειδικότερη κατισχύει του άρθρου 746 ΚΠολΔ (ΑΠ 166/2022 ΤΝΠ Νόμος, ΑΠ 1208/2017 ΤΝΠ Νόμος) και τυγχάνει εφαρμογής και στη δευτεροβάθμια δίκη, κατά τα ειδικότερα οριζόμενα στο διατακτικό της παρούσας.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΘΕΩΡΕΙ την έφεση ως μη ασκηθείσα ως προς την δεύτερη των εφεσιβλήτων.

ΔΙΚΑΖΕΙ αντιμωλία των λοιπών διαδίκων.

ΔΕΧΕΤΑΙ τυπικά και κατ' ουσίαν την έφεση.

ΔΙΑΤΑΣΣΕΙ την επιστροφή του παραβόλου της έφεσης στον εκκαλούντα.

ΕΞΑΦΑΝΙΖΕΙ την εκκαλουμένη, υπ' αριθμ. 481/2020 απόφαση του Ειρηνοδικείου Καλλιθέας.

ΚΡΑΤΕΙ την υπόθεση και δικάζει την από 1-11-2012 και με αριθμό εκθέσεως καταθέσεως δικογράφου αίτηση.

ΔΕΧΕΤΑΙ εν μέρει την αίτηση.

ΡΥΘΜΙΖΕΙ κατά τρόπο οριστικό τα χρέη του αιτούντος και ήδη εκκαλούντος προς το πρώτο εφεσίβλητο, προσδιορίζοντας μηδενικές μηνιαίες καταβολές για χρονικό διάστημα τριών (3) ετών, το οποίο αρχίζει από τον επόμενο από τη δημοσίευση της παρούσας απόφασης μήνα.

ΕΞΑΙΡΕΙ από την εκποίηση την ανήκουσα στον αιτούντα-εκκαλούντα κατά πλήρη κυριότητα, σε ποσοστό 100%, κύρια κατοικία του, ήτοι μία οριζόντια ιδιοκτησία (διαμέρισμα) του δεύτερου ορόφου, επιφανείας 62 τ.μ., με

βοηθητικούς χώρους 10,13 τ.μ. και υπόγεια αποθήκη 11,50 τ.μ., που βρίσκεται

ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ τον αιτούντα-εκκαλούντα να καταβάλει προς το πρώτο εφεσίβλητο, για τη διάσωση της κύριας κατοικίας του, εντός εικοσαετίας (20/ετίας), το συνολικό ποσό των εξήντα επτά χιλιάδων εννιακοσίων σαράντα οκτώ ευρώ και έξι λεπτών (67.948,06), ήτοι το ποσό των διακοσίων ογδόντα τριών ευρώ και δώδεκα λεπτών (283,12) ανά μήνα και για διακόσιους σαράντα (240) μήνες, εντός του πρώτου πενθημέρου εκάστου μηνός, αρχής γενόμενης από τον επόμενο από τη δημοσίευση της παρούσας μήνα, και δη εντόκως, χωρίς ανατοκισμό, με το μέσο επιτόκιο στεγαστικού δανείου με το κυμαινόμενο επιτόκιο που θα ισχύει κατά το χρόνο της αποπληρωμής, σύμφωνα με το στατιστικό δελτίο της Τράπεζας της Ελλάδος, αναπροσαρμοζόμενο με επιτόκιο αναφοράς αυτό των Πράξεων Κύριας Αναχρηματοδότησης της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, του τόκου υπολογιζομένου επί του ποσού της ανωτέρω ορισθείσας δόσης, κατά τα εκτιθέμενα στο σκεπτικό της παρούσας.

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίσθηκε και δημοσιεύτηκε στο ακροατήριό του, σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση, στην Αθήνα, χωρίς να παρίστανται οι διάδικοι και οι πληρεξούσιοι δικηγόροι τους, στις 7 Φεβρουαρίου 2025.

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

12